Κύριε Διευθυντά Κολλεγίου

Τοῦ Ὄρους

Χθὲς ἀφοῦ ἐγκαταλείψατε τὸ σπίτι μου ἔπεσα στὸ κρεβάτι μου καὶ ἀποκοιμήθηκα ἀμέσως. Ὅταν ξύπνησα σήμερα τὸ πρωὶ ἡ πρώτη μου σκέψη ἦταν γιὰ τὴν ἐπιστολή σας. Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ μέχρι τὸ τέλος ἔχει ἕνα ὕφος ἐπιθετικὸ καὶ ἀπειλητικό. Ἐπιμένετε νὰ ἀπαντήσω ἀμέσως στὸ ἐρώτημα ποιὸς ἔγραψε τὸ ἄρθρο ἐναντίον σας. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἔχω τὴν παραμικρὴ ἰδέα ποιὸς τὸ ἔγραψε, δὲν μπορῶ νὰ σᾶς δώσω τὴν ἀπάντηση ποὺ ζητᾶτε. Ἐπιπλέον, ἐπειδὴ δὲν ἔχω τὴν παραμικρὴ ἰδέα ποιὸς τὸ ἔγραψε, δὲν μπορῶ νὰ ἀποφασίσω ἂν θὰ ἀπαντήσω ἢ ὄχι στὴν ἐπιστολή σας

παραμυθητής ἐ'όλον τὸ καιρὸν
φοβόσουν τὸ Θεοῦ μεγαλεῖον ἐναν
καὶ ἐσὺ μοῦ ἔλεγες ὅτι δὲν
εἶναι ὁ Θεός του ἐκεῖ, ἐγὼ τοῦ
ἔλεγα νὰ διορθώσει τὸ φρόνημά
του ἐ'παρακάλουα ἐμὲ Θεόν
ἐ'ἀρχάγγελον ἐ'ὅλα τὰ ἐπουράνια
ἐ'ἐμὲ Παρθένον ἁγνήν

Θεοῦ χάριτι
ὁ ἁμαρτωλὸς
ὁ Ἀρχιμ. Μωυσῆς

Θεσσαλονίκη
τῇ 12-8-20